REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU

Odluka je pravomoćna dana 09.06.2020

Odluka je ovršna dana 24.07.2020

U Zagrebu, 27.07.2020 Ovlašteni službenik

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj 9-Pr-3154/2018-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Jelici Pandurić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Davora Trlin, OIB: 18755063891, iz Zagreba, Božidara Kunca 1, zastupanog po odvjetniku Hrvoju Novak iz Zagreba, Lanište 26, protiv tuženika TEHNIKA d.d., OIB: 73037001250, iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 274, zastupanog po punomoćniku po zaposlenju, radi utvrđenja nedopuštenosti odluke o otkazu ugovora o radu i po protutužbi tuženika TEHNIKA d.d., OIB: 73037001250, iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 274, zastupanog po punomoćniku po zaposlenju, protiv tužitelja Davora Trlin, OIB: 18755063891, iz Zagreba, Božidara Kunca 1, zastupanog po odvjetniku Hrvoju Novak iz Zagreba, Lanište 26, radi sudskog raskida ugovora o radu, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 01. listopada 2019. godine, u prisutnosti tužitelja-protutuženika osobno, punomoćnika tužitelja-protutuženika i punomoćnika tuženika-protutužitelja, temeljem čl. 335. st. 4. ZPP-a, dana 28. listopada 2019. godine,

p r e s u d i o j e

I/ Utvrđuje se da Odluka o otkazu ugovora o radu broj 1546/1996 zbog skrivljenog ponašanja pod poslovnim brojem 71(512)/2018 od dana 30. siječnja 2018.g. nije dopuštena i da radni odnos između tuženika TEHNIKA d.d. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 274 i tužitelja Davora Trlin iz Zagreba, Ulica Božidara Kunca 1, nije prestao, te se nalaže tuženiku vratiti tužitelja na rad na radno mjesto rukovoditelja prodajne službe ili drugo odgovarajuće radno mjesto u roku od 8 dana.

II/ Odbija se protutužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je s danom 01.04.2018.g. tužitelju prestao radni odnos kod tuženika zasnovan Ugovorom o radu broj 1546/1996 i Anexu broj 1/2002 Ugovora o radu od 28.06.2006.g.

2. Nalaže se tužitelju/protutuženiku da tuženiku/protutužitelju naknadi trošak parničnog postupka.",

kao neosnovan.

III/ Nalaže se tuženiku TEHNIKA d.d. da tužitelju Davoru Trlin naknadi trošak postupka u iznosu od 4.500,00 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 28.10.2019.g. pa do isplate stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi od 15.03.2018.g. navodi da je bio zaposlen kod tuženika temeljem Ugovora o radu iz 1996.g. i anexa ugovora o radu iz 2002.g. na radnom mjestu rukovoditelj prodajne službe. Tužitelj je dana 01.02.2018.g. zaprimio tuženikovu Odluku o otkazu ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja, protiv koje odluke je tužitelj podnio tuženiku dana 15.02.2018.g. zahtjev za zaštitu prava, na koji zahtjev se tuženik oglušio. Tužitelj čini nespornim da je tuženik prethodnom otkazu, dana 07.02.2017.g. dostavio tužitelju obavijest poslodavca o pokrenutom postupku radi otkazivanja ugovora o radu na koju obavijest je tužitelj podnio pisanu obranu dana 17.02.2017.g. Tužitelj smatra da je pobijana odluka poslodavca u cijelosti nezakonita i nedopuštena. Tužitelj kao rukovoditelj prodajne službe nije bio zadužen za nabavu, za primanje niti vaganje armaturnih mreža, pa nije mogao manipulirati armaturnim mrežama kako to tuženik navodi u Odluci o otkazu. To jasno proizlazi i iz odredbe Pravilnika o skladišnom i materijalnom poslovanju tuženika gdje je čl. 4. regulirano kako nabavu sredstava od dobavljača, a osobito navodno spornih armaturnih mreža vrše isključivo radnici komercijale pri čemu tužitelja upućuje na organizacijsku shemu tuženika iz koje je vidljivo da odjel komercijale ne spada u rukovodstveno područje tužitelja, odnosno kako isti nije nadležan za nabavu i cijene iste. Tužitelj ističe kako sukladno čl. 35. naprijed navedenog Pravilnika preuzimanje i zaprimanje sredstava iz skladišta vrši skladištar ili drugi radnici po njegovom ovlaštenju, na što tužitelj nikada nije bio ovlašten, dok sukladno čl. 43. Pravilnika ulaznu skladišnu dokumentaciju ispostavlja skladištar nakon što utvrdi da isporučena sredstva da odgovaraju kvalitativno i količinski dostavnim listama. Sukladno čl. 24. Pravilnika, za manjkove i štetu za sredstva koja se nalaze pod ključem odgovara skladištar. Iz navedenog proizlazi kako su u cijelosti neosnovani navodi poslodavca da bi tužitelj samostalno naručivao, zaprimao, vagao ili čak utvrđivao na koji će se način isto vršiti, pri čemu nije niti odgovaran za manjkove i štetu koja bi nastala tuženiku. U prilog toj činjenici govori i obavijest Ekonomskog sektora - Komercijale od 29.12.2016.g. kojom je tužitelj obaviješten kako su od 01.07.2017.g. na snazi promjene u načinu obračunavanja specifičnih težina betonskog čelika u šipkama i armaturnim mrežama, njihova zaprimanja i izdavanja, a što je naloženo tužitelju implementirati u njegov djelokrug rada. Iz toga proizlazi da se tužitelju kao razlozi za otkaz zbog skrivljenog ponašanja stavljaju na teret događaji i nadležnosti koji ni na koji način nisu u vezi s njim kao rukovoditeljem prodajne službe. Podredno, opreza radi ističe kako prilikom stvaranja razloga za otkaz zbog skrivljenog ponašanja tuženik u cijelosti zanemaruje specifičnost trgovine armaturnih mrežama i vlastite, godinama usvojene procese rada vezano za isto. Specifičnost armaturnih mreža je u tome da u tehnološkom procesu izrade je gotovo nemoguće izraditi po masi identične komade mreže po čemu masa istih varira po seriji proizvodnje, proizvođaču i slično. Pojednostavljeno, nije moguće izraditi, a samim time niti nabaviti identične armaturne mreže koje bi isto težile, osobito ako se iste nabavljaju od više proizvođača. Uzimajući u obzir navedeno, dobavljači armaturnih mreža su tuženiku prodavali mreže po tablicama težine, dok bi po prijemu mreža tuženik vršio vaganje ukupno dostavljene količine. Budući da izvagana masa u pravilu ne odgovara onoj po tablici težine to se kontaktira dobavljač radi usklađenja evidencije. Po saznanjima tužitelja razvijena poslovna praksa tužitelja s dobavljačima je takva da se razlika podijeli odnosno da svaka strana snosi 50% razlike i to iz razloga što masa mreže može biti veća, odnosno manja od vaganja u pojedinom slučaju. Tako zaprimljenu armaturnu mrežu

potom smješta na skladište na kojem uvijek postoji određena količina ranije kupljene mreže natog broja proizvođača. Budući da tuženik na svom skladištu drži armaturne mreže raznih avljača, s time i proizvođača, daljnja prodaja armaturnih mreža vrši se po interno izraženi tablicama koji su kombinacija svih referentnih tablica dobavljača, a kako bi se dobila određena srednja vrijednost te ublažila od odstupanja. Opisani način rada tužitelj je zatekao postupanje na radno mjesto rukovoditelja prodajne službe u čemu isti predstavlja naloženi proces rada od strane poslodavca na koje tužitelj nema niti je ovlašten utjecati. Tužitelj ističe kako tuženik u prilogu Odluke o otkazu nije dostav io niti jedan materijalni dokaz kojem bi opravdao svoje navode, odnosno dokazao tužiteljevo skrivljeno ponašanje. Tužitelj ističe kako je svoja zaduženja u vezi armaturnih mreža vršio u skladu sa pravilima struke, sukladno razvijenoj poslovnoj praksi poslodavca, i to u financijsku korist poslodavcem što se osobito očituje kada se usporede poslovni rezultati prodajne službe prije nego li je tužitelj početkom 2017.g. otišao na bolovanje i od kad je, bez ikakve osnove na njegovo mjesto postavljen drugi rukovoditelj. U prilog činjenici kako nema ničeg spornom u vezi postupanja tužitelja u razdoblju koje mu se stavlja na teret govori i Izvještaj o izvršenom popisu sredstava na dan 30.12.2016.g. izrađen od stvarne Inventurne komisije u sastavu Josip Jukić, Jozo Katić i Darko Jekić, koja je utvrdila kako nema elemenata za odgovornost radnika pri popisu sredstava u prodajnom centru Jankomir. U odnosu na navode poslodavca kako je armaturne mreže prodavao na crnu, ti su navodi u cijelosti izmišljeni, ni sa čime dokazani te usmjereni na ocrnjivanje tužitelja. Tuženik je u obavijesti poslodavca o pokrenutom postupku radi otkazivanja ugovora naveo da je saznanja o prodaji armaturne mreže na crno dobio na temelju anonimnih dojava kupaca i drugih prijava koju kumulaciju nije naveo u odluci o otkazu. Pro tom, čak niti o Odluci o otkazu nije ni sa čime dokazao i učinio vjerojatnim da bi tužitelj prodavao mreže "na crno" niti čak bio u mogućnosti isto vršiti. Sukladno odredbama Pravilnika tužitelj nije odgovaran za stanje na skladištu niti na isto može utjecati, a osobito je nejasno na koji bi način mogao neopaženo prodavati armaturne mreže "na crno" jer se radi o sredstvima za čiji je prijenos potrebna teža mehanizacija. Budući da je za prijevoz armaturnih mreža potreban i kamionski prijevoz, nejasno je na koji bi način radnik mogao izbjeći kontrolu ulaza i izlaza transportnih sredstava, a koje vrše skladištar ili portir. U odnosu na navode tuženika da je tužitelj samoinicijativno izmijenio tablice za izračun armaturnih mreža tužitelj ističe kako su citirani navodi u cijelosti netočni s obzirom da je isto učinjeno po zaključku sastanka Ekonomskog sektora pri čemu je tužitelj nastojao i utjecati da ta izmjena bude takva da generira knjigovodstveni manjak, odnosno predložio je da se od tog trenutka količine armaturnih mreža ne određuju u kilogramima nego u komadima a koji prijedlog tužitelja nije prihvaćen. Što se tiče tvrdnje da je tužitelj protupravno prisvojio naknade prijevoza tužitelj ističe kako su ti navodi u cijelosti neosnovani budući da je tužitelj o promjeni svog prebivališta pravovremeno obavijestio poslodavca koji je u svojoj evidenciji uredno navedenu obavijesti i unio, a u prilog čemu govori i činjenica kako su platni isječci obavijesti kao radniku tuženika i drugi dopisi dostavljani tužitelju na adresu Zagreb, Ulica Božidara Kunca 1. Štoviše i stan na navedenoj adresi kojim je tužitelj riješio svoje stambeno pitanje je kupljen od prodavatelja Tehnika. Tužitelj je službeno vozilo dobio na korištenje od poslodavca za obavljanje redovitih poslova za poslodavca sukladno svojoj funkciji uz mogućnost korištenja u privatne svrhe pri čemu to pravo ne isključuje pravo na isplatu neoporezivih iznosa naknade troškova prijevoza. Opreza radi, tužitelj ističe da poslodavac nema pravo zahtijevati vraćanje iznosa za koje je znao da radnik nije dužan platiti, te navedeno ni na koji način nije predstavljalo skrivljeno ponašanje tužitelja kao razlog za otkaz ugovora o radu. Tužitelj ističe da tuženik ni sa čime nije dokazao skrivljeno ponašanje tužitelja. Opreza radi tužitelj ističe da tuženik nije u prilogu Odluke o otkazu dostavio dokaz da se obratio radničkom vijeću odnosno sindikalnom povjereniku u funkciji radničkog vijeća prije donošenja pobijane Odluke o otkazu. Predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će utvrditi da je odluka tuženika od 30.01.2018.g. o otkazu ugovora o radu tužitelju zbog skrivljenog ponašanja nedopuštena, vratiti tužitelja u radni odnos kod tuženika na radno mjesto rukovoditelja prodajne službe kao i obvezati tuženika da tužitelju

nadoknadi prouzročeni parnični trošak sa zateznim kamatama tekućim od dana do prvostupanjske presude pa do isplate.

Podneskom koji je predao na ročištu održanom 14.11.2018.g. (str. 174 i 175 spisa), tužitelj je, nakon što je iz iskaza svjedoka Franje Katića od 02.10.2018.g. saznao da je zatvoren prodajni centar Jankomir gdje je tužitelj bio zaposlen kao rukovoditelj službe do nezakonitog otkaza, uredio tužbeni zahtjev na način da je zatražio vraćanje na rad na radno mjesto rukovoditelja prodajne službe ili drugo odgovarajuće radno mjesto. U ostalom dijelu tužbeni zahtjev je ostao neizmijenjen.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Istaknuo da je tuženik prije donošenja Odluke o otkazu sukladno čl. 150 Zakona o radu tražio očitovanje sindikalnog povjerenika Darka Majurca. Kako se sindikalni povjerenik nije očitovao u zakonskom roku od 8 dana zakonska je presumpcija kako nema primjedbi na namjeravani otkaz. Tuženik osporava sve navode tužitelja iz tužbe ukoliko su u suprotnosti sa navodima iz Odluke o otkazu ugovora o radu od 30.01.2018.g. U odgovoru na tužbu tuženik potvrđuje da tužitelj nije imao direktno zaduženje za zaprimanje armaturnih mreža, niti druge robe, te da je to bilo zaduženje skladištara. Međutim, tvrdi da je tužitelj samostalno ustrojio način poslovanja u prodajnom centru Jankomir - dalje: PC Jankomir, posebice u djelokrugu definiranja specifičnih težina armaturnih mreža u internim tablicama. Tuženik navodi da tablice specifičnih težina armaturnih mreža nisu ni postojale do tužiteljevog dolaska u prodajni centar 2002.g. Tablice tužitelja je stavio izvan snage direktor Ekonomskog sektora svojom odukom od 28.12.2016.g. Predlaže tužbu i tužbeni zahtjev odbiti, te obvezati tužitelja na plaćanje troškova postupka tuženiku.

Tuženik je na ročištu održanom 18.06.2019.g. predao u spis i protutužbu radi raskida Ugovora o radu, te predlaže, s obzirom da je 12.07.2018.g. donesena odluka tuženika kojom se ukida PC Jankomir pa je time, po mišljenju tuženika, prestala potreba za radom na radnom mjestu rukovoditelja prodajnog centra predložio da sud donese presudu kojom će utvrditi da je sa danom 01.04.2018.g. tužitelju prestao radni odnos kod tuženika, te kojom će naložiti da tužitelj tuženiku naknadi trošak parničnog postupka.

U odgovoru na protutužbu (str. 213-216 spisa), tužitelj se protivio protutužbi navodeći kako nisu ostvareni uvjeti sa sudski raskid ugovora o radu. Okolnost da je PC Jankomir zatvoren nije od značaja za sudski raskid. Upravo je zatvaranje tog centra i razlog što je tužitelj podneskom predanim na ročištu 14.11.2018.g. precizirao tužbeni zahtjev na način da je uz povratak na rad na ranije radno mjesto postavio i nalog da se tužitelja vrati "ili na drugo odgovarajuće radno mjesto". Tužitelj se protivi predloženom datumu sudskog raskida jer određivanje dana sudskog raskida odmah po isteku roka bi u cijelosti učinilo bespredmetnim vođenje ovog postupka, kao i samu odluku o utvrđenju otkaza nedopuštenim. To zasigurno nije bio cilj zakonodavca. Tužitelj smatra da se sudski raskid ni u kojem slučaju ne bi mogao odrediti prije dana podnošenja tog zahtjeva 18.06.2019.g. Ukoliko bi sud razmatrao usvajanje protutužbenog zahtjeva tužitelj predlaže sudu da naloži tuženiku da tužitelju isplati naknadu štete od 8 ugovorenih neto plaća ostvarenih kod tuženika, odnosno ukupno iznos od 47.674,96 kuna (8 plaća x 5.959,37 kuna) s pripadajućim zateznim kamatama. Ukoliko bi sud prihvatio protutužbeni zahtjev tužitelja predlaže da se kao dan prestanka radnog odnosa odredi dan donošenja prvostupanjske presude.

Sud je proveo dokaze: izvršen je uvid u Ugovor o radu broj 1546/1996 od 28.03.1996.g. (str. 10-12 spisa), u anex broj 1/2002 od 28.06.2002.g. Ugovora o radu broj 1546/1996 (str. 13 spisa), u Odluku tuženika od 30.01.2018.g. o otkazu ugovora o radu broj 1546/1996 (str. 14-17 spisa), u tužiteljev zahtjev za zaštitu prava (str. 18-22 spisa), u dopis tuženika tužitelju od 07.02.2017.g. (str. 24 i

spisa), u pisanu obranu tužitelja od 17.02.2017.g. (str. 26-30 spisa), u Pravilnik o skladišnom i materijalnom poslovanju tuženika od 22.05.2003.g. (str. 32-64 spisa), u dopis direktora Ekonomskog sektora Ilije Katić od 29.12.2016.g. Davoru Trlin (str. 65 spisa), u Izvještaj inventurne komisije sa inventure od 30.12.2016.g. (str. 67 spisa), u IP obrazac za tužitelja za 2013.g. (str. 68 spisa), u pregled zaposlenika tuženika po radnom mjestu (str. 69 spisa), u dopis tuženika Sindikalnom povjereniku Darku Majurec od 19.01.2018.g. (str. 78-79 spisa), u zapisnik o količinama armaturnih mreža u periodu od 08.09.2016. do 20.12.2016.g. i stanju nakon provedene inventure (str. 114 spisa), u tablicu i stanja Q-armaturnih mreža od 28.12.2016.g. (str. 115 spisa), u tablicu i stanje Q-armaturnih mreža od 29.07.2016.g. (str. 121 spisa), u tablice i stanje Q-armaturnih mreža od 17.06.2016.g. (str. 128 spisa), u dopis direktora Ekonomskog sektora Ilije Katić od 25.01.2017.g. Damiru Lemajić, direktoru sektora zajedničkih poslova (str. 134 spisa), saslušani su svjedoci Marko Ivanišević (str. 164-166 spisa), Franjo Katić (str. 166-167 spisa), Darko Verkić (str. 171-172 spisa), Jozo Katić (str. 170-178 spisa), Ilija Katić (str. 182-185 spisa), Jadranka Šimunić - Žabčić (str. 187 i 188 spisa), Josip Šljerac (str. 188-190 spisa), te je proveden dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke (str. 201-204 spisa), u isplatne liste za tužitelja za listopad i studeni 2015.g. (str. 233, 234 spisa), u opis poslova radnog mjesta rukovoditelj prodajne službe (str. 231 spisa), u Pravilnik od 26.06.2019.g. o izmjenama i dopunama Pravilnika o radu (str. 239-247 spisa).

Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a).

U članu 219. st. 1. ZPP-a kaže se da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

U članu 221.a ZPP-a kaže se da ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

S OBZIROM NA TUŽBENI ZAHTJEV

Predmet tužbe je zahtjev tužitelja da se utvrdi nedopuštenom Odluka tuženika od 30.01.2018.g. o otkazu ugovora o radu tužitelju zbog skrivljenog ponašanja, zahtjev da se utvrdi da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao; zahtjev da tuženik vrati tužitelja na rad na radnom mjesto kod tuženika na kojem je radio prije Oduke o otkazu ugovora o radu, a ukoliko to nije moguće da ga se vrati na drugo odgovarajuće radno mjesto.

U čl. 115. st. 1. toč. 3. Zakona o radu (NN 95/14) navodi se da poslodavac može otkazati ugovor o radu uz propisani ili ugovoreni otkazni rok, (redoviti otkaz), ako za to ima opravdani razlog u slučaju da radnik krši obveze iz radnog odnosa (otkaz uvjetovan skrivljenim ponašanjem radnika).

U čl. 135. st. 3. Zakona o radu/14 navodi se da je u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu, teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu na poslodavcu ako je ugovor o radu otkazao poslodavac, a na radniku samo ako je on ugovor o radu otkazao izvanrednim otkazom ugovora o radu.

U konkretnom slučaju poslodavac je otkazao ugovor o radu radniku, pa je na poslodavcu teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu.

Tuženik je dostavio u spis dopis od 19.01.2018.g. upućen sindikalnom povjereniku D Majurec (str. 78 i 79 spisa), kao dokaz da se tuženik prije donošenja Odluke o otkazu ugovora o rad tužitelju obratio sindikalnom povjereniku radi očitovanja na namjeru da tužitelju otkaže ugovor o radu.

Uvidom u Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 28.03.1996.g. (strt. 10-12 spisa), sud je utvrdio da je Davor Trlin sklopio sa tuženikom ugovor o radu na neodređeno vrijeme za obavljanje poslova samostalni referent komercijale.

Uvidom u anex broj 1/2002 od 28.06.2012.g. (str. 13 spisa), sud je utvrdio da su stranke dana 28.06.2002.g. sklopile Dodatak Ugovora o radu iz 1996.g. na način da će radnik Davor Trlin umjesto poslova samostalni referent komercijale od 01.06.2002.g. obavljati kod tuženika poslove rukovoditelja prodajne službe šifra: 8116.

Među strankama nije sporno da je tužitelj od 01.06.2002.g. do Odluke o otkazu koja je predmet ovoga spora obavljao poslove rukovoditelja prodajne službe.

Uvidom u sistematizaciju radnih mjesta kod tuženika odnosno opis poslova radnih mjesta (str. 231 spisa), sud je utvrdio da je šifra radnog mjesta rukovoditelj prodajne službe 8116, da je za obavljanje istoga potrebna VSS, pravni fakultet, te radni staž od 3 do 4 godine. Opis radnog mjesta: rukovoditelj organizira i odgovoran je za rad trgovine s obzirom na interne akte i zakonske propise; predstavlja i zastupa trgovinu prema kupcima i ostalim strankama; istražuje i prati tržište nabave i prodaje vezano na asortiman trgovine; sudjeluje u izradi godišnjeg plana prodaje; izrađuje, kontrolira i ovjerava financijsku i ostalu dokumentaciju vezano za rad trgovine; sudjeluje i dogovora sa komercijalom oko izbora dobavljača; sudjeluje u rješavanju financijske problematike vezane za trgovinu; sudjeluje u utvrđivanju i praćenju optimalnih zaliha trgovačke robe i gotovih proizvoda u trgovini; sastavlja sporazume i ugovore nabavi prodaji; izrađuje sve interne i eksterne izvještaje propisane internim aktima društvima i zakonskim propisima vezanim za rad trgovine; obavlja i druge poslove trgovine po nalogu neposrednog rukovodioca; za svoj rad odgovoran je direktoru Ekonomskog sektora.

U odgovoru na tužbu tuženik-protutužitelj je potvrdio da tužitelj nije imao direktno zaduženje za zaprimanje armaturnih mreža, niti druge robe već da je to bilo u domeni skladištara.

Uvidom u pregled zaposlenika po radnom mjestu (str. 69 spisa), sud je utvrdio da je kod tuženika bilo tri izvršitelja na radnom mjestu rukovoditelj prodajne službe u PC Jankomir i to Jozo Katić, Darko Verkić i Davor Trlin.

Među strankama nije sporno da je tužitelj Davor Trlin od dana 05.01.2017.g. do 18.12.2017.g. bio na bolovanju, odnosno privremeno nesposoban za rad.

Među strankama nije sporno da je zadnja inventura kod tuženika prije no što je tužitelj otišao na bolovanje 05.01.2017.g., bila krajem 2016.g.

Uvidom u Odluku tuženika od 30.01.2018.g. o otkazu ugovora o radu tužitelju zaposlenom na radnom mjestu rukovoditelja prodajne službe, zbog skrivljenog ponašanja (str. 14-17 spisa), sud je utvrdio da je u obrazloženju odluke poslodavac, ovdje tuženik naveo da je radnik Davor Trlin u svojstvu rukovoditelja prodajnog centra Jankomir kroz duže razdoblje osobito teško kršio obveze iz

vora o radu iz 1996.g. sa anexima. Navodi se sintagma "kroz duže razdoblje", ali se ne navodi iako to nužno kako bi se tvrdnje mogle provjeriti kroz koje je točno razdoblje tužitelj osobito teško kršio obveze iz ugovora o radu. Nadalje, navodi se da je tužitelj vršio prodaju armaturnih mreža kod tuženika na način da je stvaran višak armaturnih mreža, a koji višak radnik nije evidentirao u korist poslodavca, nego je prodavao "na crno" bez računa taj višak za vlastitu korist, a posljedica čega je grubo i osobito teško kršenje obveza iz ugovora o radu i zloupotreba povjerenja koji mu je poslodavac dao u obavljanju poslova rukovoditelja prodajnog centra. Tuženik navodi da je svojim postupanjem tužitelj vršio pronevjeru u poslovanju armaturnih mreža, odnosno prodaju armaturnih mreža za gotovinu "na crno" iz viškova generiranih vlastitom manipulacijom. Tuženik smatra da je generirani višak armaturnih mreža - robe trebao zaprimiti u korist Tehnike d.d. Iako tuženik navodi da je tužitelj bio rukovoditelj prodajnog centra Jankomir, tužitelj je bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu rukovoditelja prodajne službe, a ne rukovoditelja prodajnog centra Jankomir Zagreb. Tuženik tvrdi da je tužitelj prodavao "na crno" bez računa za vlastitu korist višak armaturnih mreža, međutim, tu tvrdnju nije dokazao niti sa jednim provedenim dokazom. Tuženik protiv tužitelja nije pokrenuo niti kazneni postupak radi pronevjere iako tvrdi da je tužitelj vršio pronevjeru u poslovanju armaturnim mrežama. Niti jedan svjedok koji je saslušan u ovom postupku nije potvrdio da je ikada vidio tužitelja da "na crno" prodaje armaturne mreže tuženika u PC Jankomir, a tuženik niti sa jednim od dokaza koji su provedeni u ovom postupku nije dokazao da bi tužitelj prodavao "na crno", bez računa, za vlastitu korist armaturne mreže.

Uvidom u Izvještaj po izvršenom popisu sredstava u prodajnom centru Jankomir koji je sačinila inventurna komisija u sastavu predsjednik Josip Jukić, član Jozo Katić, član Darko Verkić (str. 67 spisa), a koji je izvještaj sačinjen po izvršenoj inventuri na dan 30.12.2016.g., sud je utvrdio da je inventurna komisija decidirano navela "komisija je utvrdila da je došlo do zamjene trgovačke robe, odnosno da nema elemenata za odgovornost djelatnika prodajnog centra Jankomir i predlaže da se gore navedeni manjkovi (22.698,46 kuna) prebiju sa utvrđenim viškom sredstava (23.725,83 kune), a da se razlika viška u iznosu od 1.027,37 kuna knjiži u korist izvanrednih prihoda prodajnog centra Jankomir". Dakle, na kraju 2016.g. neposredno prije no što je tužitelj otišao na bolovanje i cijelu 2017.g. bio na bolovanju, nakon provedene redovne inventure utvrđeno je od strane inventurne komisije da postoji inventurni višak i inventurni manjak koji se gotovo u potpunosti preklapaju, s time da postoji čak i višak kada se višak i manjak "prebiju". To znači da nikakvog manjka u poslovanju kod tuženika na kraju 2016.g. nije bilo.

Tuženik nije dokazao da bi bilo inventurnog manjka u prodajnom centru Jankomir, niti u prethodnim godinama, odnosno o tome nije dostavio nikakve podatke u sudski spis.

Kao što je naprijed navedeno, tužitelj koji je bio na bolovanju gotovo cijelu 2017.g., nakon što se vratio sa bolovanja, odnosno nedugo nakon vraćanja sa bolovanja dobio je otkaz ugovora o radu zbog skrivljenog ponašanja u kojem se tvrdi da je duže razdoblje, ali se ne navodi koje, kršio obveze iz radnog odnosa, međutim dokaze za to tuženik dostavio u sudski spis. Zapravo, tužitelju se stavlja na teret da je on sačinio tablice po kojima su se prodavale armaturne mreže, te da su te tablice generirale višak, koji višak nije završio po tvrdnji tuženika na računima tuženika, već ga je navodno tužitelj prodavao "na crno" i sebi prisvajao imovinsku korist. Međutim provedenim dokazima, odnosno iz iskaza svjedoka koji su radili sa tužiteljem minimalno nekoliko godina prije tuženikove Odluke o otkazu ugovora o radu tužitelju, vidljivo je da su tablice po kojima je vršena prodaja armaturnih mreža kod tuženika bile u opticaju, odnosno primjenjivale se kod tuženika godinama, pa ovaj sud zaključuje da ukoliko nešto s tim tablicama nije bilo u redu da je poslodavac trebao na vrijeme reagirati i zabraniti korištenje tih tablica, međutim, poslodavac to nije učinio iako je bio upoznat sa postojanjem tablica,

već je zapravo bio suglasan sa korištenjem tih tablica. Tužitelj saslušan kao stranka iskazao je tablice bile u primjeni od 2002.g. pa sve do sredine 2016.g. To je razdoblje od 14 godina pa je vjerojatno da nitko od zaposlenih kod tuženika koji su bili nadređeni tužitelju nije znao za postojanje tih tablica, te u slučaju da one ne bi bile u redu ne bi reagirao, jer su tablice specifičnih težina armaturnih mreža korištene po zaključku sa sastanka Ekonomskog sektora.

Uvidom u dopis direktora Ekonomskog sektora Ilije Katić ovdje tužitelju od 28.12.2016.g. te u dopis direktora Ekonomskog sektora Ilije Katić tužitelju Davoru Trlin od 29.12.2016.g. (str. 107 i 108 spisa), vidljivo je da je direktor Ekonomskog sektora obavijestio tužitelja "o promjenama u načinu obračunavanja specifičnih težina betonskog čelika u šipkama (čbr) njihovog zaprimanja i izdavanja u PC Jankomir koji stupaju na snagu 01.01.2017.g. i promjenama o načinu obračunavanja specifičnih težina armaturnih mreža, njihovog zaprimanja i izdavanja u PC Jankomir koji stupaju na snagu 01.01.2017.g. Iz tih dopisa je vidljivo da je direktor Ekonomskog sektora Ilija Katić znao na koji način se obračunavala specifična težina armaturnih mreža u ranije razdoblju. U spisu nema niti jednog dokaza da bi poslodavac opominjao tužitelja zbog dotadašnjeg načina obračunavanja specifičnih težina armaturnih mreža. Osim toga, kao što je naprijed navedeno, gotovo 2017.g. tužitelj je bio na bolovanju.

Uvidom u dopis direktora Ekonomskog sektora Ilije Katić na memorandumu tuženika od 25.01.2017.g. direktoru Sektora zajedničkih poslova kod tuženika Damiru Lemajić (str. 134 spisa), utvrđeno je da je dopis sačinjen na memorandumu tuženika, da je naznačeno da ga je sastavio direktor Ekonomskog sektora Ilija Katić iako nije potpisan, a u istome se navodi "smatramo kako je iz sve dosad prikupljene papirnate dokumentacije vidljivo kako je radnik Davor Trlin svojim načinom poslovanja i rukovođenja prodajnim centrom Jankomir zapravo pridonosio pozitivnom poslovanju dioničkog društva uz izuzetnu ostvarenu dobit (vidljivo iz priloženih izlaznih faktura)"..."također, radnik Davor Trlin svojim načinom rada i rukovođenja nije uzrokovao manjak skladišta, niti je na drugi lako dokazivi način oštetio dioničko društvo". U svom iskazu svjedok Ilija Katić direktor Ekonomskog sektora, inače rođeni brat Joze Katić koji je radio u PC Jankomir zajedno sa tužiteljem i koji je imao Ugovor o radu za isto radno mjesto kao i tužitelj i koji je prijavio, zajedno sa još jednim zaposlenikom tuženika, tužitelja tuženiku za navodne malverzacije za armaturnim mrežama, opovrgavao je da je on sačinio taj dopis, odnosno rekao je da mu je taj dopis dat na potpis ali da ga on nije htio potpisati jer se nije slagao sa sadržajem istoga. Osim Ilije Katić i Joze Katića kod tuženika je zaposlen i treći brat koji se zove Franjo Katić, a inače je direktora računovodstva kod tuženika. U svom iskazu Ilija Katić je naveo da je taj dopis napisala Jadranka Šimunić- Žabčić i donijela ga njemu na potpis, da se on ljutio na nju zbog sadržaja napisanog dopisa i da nije htio potpisati dopis koji je zapravo sastavila Jadranka Šimunić - Žabčić koja je kod tuženika bila direktorica komercijalnih poslova 17 godina. U organizacijskoj shemi kod tuženika sva trojica braće Katić rade u Ekonomskom sektoru (str. 64 spisa). Svjedokinja Jadranka Šimunić - Žabčić (str. 187-190 spisa), iskazala je da je ona bila tužitelju neposredno nadređena ali "samo papirnato". Tek nakon što je tužitelju otkazan ugovor o radu dano joj je da prekontrolira sporne fakture za željezo iz različitih godina. Nakon mjeseci svjedokinjinog rada i istraživanja cijele dokumentacije koja joj je bila dana na uvid, došla je do zaključka da je željezo bilo kupljeno po određenoj cijeni, a kada se prodavalo kupcima cijena je bila povećanja za određenu maržu od 5 do 10% pa je tužitelj Tehnici d.d. po cijeloj toj dokumentaciji donosio zaradu, odnosno profit. Svjedokinja je iskazala da je ista kako bi to utvrdila provela uvid u ulazne fakture, dostavnice robe (primke), te prodaju, odnosno plasiranje robe određenim kupcima i da je papirnato sve štimalo, odnosno bilo u redu. Ostali svjedoci koji su radili u PC Jankomir, a naročito Darko Verkić koji je nakon odlaska tužitelja na bolovanje, a prije otkaza Ugovora o radu tužitelju, preuzeo poslove tužitelja kod tuženika, te Jozo Katić brat direktora Ekonomskog sektora i brat šefa računovodstva kod tuženika, a koji je imao ugovor o radu za isto radno mjesto kod tuženika kao i tužitelj, u svojim iskazima su

...ili tužitelja tvrdeći da je on nanio štetu tuženiku zbog primjene tablica koje su se koristile prilikom ...odaje armaturnih mreža, dajući naslutiti da je tužitelj za sebe prodavao višak armaturnih mreža do kojeg je po njihovom došlo zbog primjene tih tablica, međutim ničim konkretno nisu potvrdili da je to što su rekli i točno. Iz njihovog bi iskaza bi proizlazilo da je tužitelj vršio pronevjeru u poslovanju armaturnih mreža i to na način da je na skladište zaprimao stvarno izvaganu količinu, no prodaju da je vršio po drugom kriteriju te da je na taj način vlastitom manipulacijom procesa stvorio višak koji je prodavao "na crno" bez računa na vlastitu korist. Armaturne mreže imaju značajnu veličinu i značajnu težinu i njima je moguće manipulirati samo uz radne strojeve. Nije životno logično, da ukoliko je tužitelj zaista prodavao "na crno" bilo što kod tuženika, a naročito armaturne mreže što mu se stavlja na teret da to nitko nije vidio jer je armaturne mreže trebalo staviti na kamion, te kamion izvesti iz kruga pored portira. Dakle, netko je trebao vidjeti i vidio bi te armaturne mreže, trebao je vidjeti i vidio bi stroj pomoću kojeg su armaturne mreže utovarene na kamion, a trebao je vidjeti i kamion, međutim nitko od svjedoka to nije vidio, odnosno potvrdio da je tako nešto vidio. Iako poslodavac tvrdi da je tužitelj "na crno" prodavao armaturne mreže tuženika i time stekao protupravnu imovinsku korist i nanio štetu tuženiku, poslodavac dokazima koji su predloženi do zaključenja prethodnog postupka takvu svoju tvrdnju nije uspio dokazati. Napominje se da je tuženik nakon zaključenja prethodnog postupka predložio provođenje dokaza vještačenjem, međutim, s obzirom da nije naveo iz kojih opravdanih razloga nije bio u mogućnosti taj dokazni prijedlog staviti prije zaključenja prethodnog postupka, sud nije proveo dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem i građevinskim vještačenjem.

Slijedom naprijed navedeno, ovaj sud smatra da tuženik nije dokazao opravdanost otkazivanja ugovora o radu tužitelju u tom dijelu, odnosno nije dokazao da bi tužitelj "kroz duže razdoblje" višak armaturnih mreža prodavao "na crno" bez računa za vlastitu korist.

Kao drugi otkazni razlog iz pobijane Odluke o otkazu, poslodavac navodi da je tužitelj kroz duži vremenski period od 2008.g. do 2016.g. primao naknadu za gradski i međugradski prijevoz iako na to nije imao pravo s obzirom da je kao rukovoditelj prodajnog centra imao na raspolaganju službeni automobil u vlasništvu društva 24 sata dnevno uz sve plaćene troškove za gorivo i slično. Tuženik tvrdi da je tužitelj kroz primanje naknade prijevoza u razdoblju od 2008.g. do 2016.g. protupravno prisvoji iznos od 62.770,78 kuna bez zateznih kamata, a za koji je iznos Tehnika d.d. oštećena. U podnesku tuženika koji je predat na ročištu održanom 18.06.2019.g. (str. 205-208 spisa), tuženik je sam naveo da je tužitelj u razdoblju od 01.01.2006.g. do kraja prosinca 2016.g. dao na korištenje službeno vozilo koje je tužitelj imao na raspolaganju 24 sata na dan, 7 dana u tjednu, uključivo u dane kada se ne radi (tijekom vikenda, neradnih dana, godišnjeg odmora). Tužitelj je 24.07.2007.g. prijavio tuženiku prebivalište u Zagrebu, Ulica Božidara Kunca 1. Tuženik ističe da korištenje službenog vozila isključuje bilo koju drugu naknadu prijevoza za dolazak na posao i odlazak sa posla i troškove vozila u potpunosti snosi tuženik, pa tužitelj nema nikakve troškove prijevoza. Tuženik navodi da je iz obračunskih lista vidljivo da je tužitelj od travnja 2008.g. do prosinca 2016.g. primao naknadu i za međugradski prijevoz zbog prebivalište izvan Zagreba do 24.07.2007.g. i za gradski prijevoz. Tuženik smatra da zbog toga što je tuženik tužitelju isplaćivao naknadu i za međugradski i za gradski prijevoz u razdoblju od travnja 2008.g. do prosinca 2016.g. isključivo odgovoran tužitelj jer je tužitelj imao na korištenje u tom razdoblju 24 sata dnevno službeni automobil pa nije imao pravo na naknadu troškova za gradski i međugradski prijevoz. Međutim, tuženik sam potvrđuje u navedenom podnesku da mu je tužitelj 24.07.2007.g. prijavio prebivalište u Zagrebu, Ulica Božidara Kunca 1. Prema tome, tuženik je od dana 24.07.2007.g. znao da tužitelj prebiva u Zagrebu, Ulica Božidara Kunca 1, pa nije jasno, zašto je tuženik tužitelju od travnja 2008.g. do prosinca 2016.g., unatoč tome što ga je tužitelj obavijestio o svom novom prebivalištu još u srpnju 2007.g., isplaćivao tužitelju naknadu za međugradski i gradski

prijevoz iako je tužitelj imao na korištenje službeni automobil 24 sata dnevno. Navedeno, po mi ovog suda nije odgovornost tužitelja, već službi tuženika koje iako su bile obaviještene o prom prebivalištu tužitelja su nastavile i dalje isplaćivati tužitelju naknadu za međumjesni i mjesni prijevo Očigledno je da službe tuženika nisu bile dobro povezane i koordinirane i da je zbog njihovog propusta tuženiku bio isplaćivan međugradski i gradski prijevoz. Uostalom možda je i namjera poslodavca bila da mu se bez obzira na to što ima na korištenju automobil 24 sata isplaćuje i trošak međugradskog i gradskog prijevoza. Iako je svjedok Franjo Katić tvrdio da je tužitelj sam sebi u informatički sustav upisivao podatke o međugradskom i gradskom prijevozu, iako na to nije imao pravo, svjedokinja Jadranka Šimunić - Žabčić, direktorica komercijale kod tuženika u svom iskazu je navela da radnici nisu mogli sami mijenjati podatke u informatičkom sustavu i sami sebi određivati naknadu za međugradski prijevoz već je to trebalo biti automatski povučeno iz sustava prilikom obračuna plaće, a radnik nije mogao ući u sustav i sam sebi mijenjati podatke. Obveza radnika je bila da obavijesti poslodavca o promjeni mjesta boravka, odnosno da o tome obavijesti kadrovsku službu, a kadrovska služba je unosila izmjene mjesta boravka u informatički program iz kojeg kadrovskog programa je obračun plaća vukao podatke. Iz obračuna plaća za mjesec listopad i studeni 2015.g. te iz IP obrasca za 2013.g. za tužitelja vidljivo je da je poslodavac znao da je adresa prebivanja tužitelja u Zagrebu. Iz obračunskih lista je vidljivo da je tužitelju obračunavan i prirez, pa nije jasno kako poslodavac nije mogao znati da tužitelj živi u Gradu Zagrebu, a skidan mu je prirez od 18%. Po mišljenju ovog suda, tužitelj je prijavio svoje prebivalište, a činjenica da mu je tuženik eventualno isplaćivao nešto na što tužitelj nije imao pravo, ne može biti odgovornost tužitelja, već službi tuženika koje su za to bile zadužene.

Tijekom postupka tužitelj je uredio tužbeni zahtjev, a nakon što je obaviješten da je prestao raditi prodajni centar tuženika na Jankomiru u Zagrebu (str. 174 i 175 spisa), na način da je tražio vraćanje na rad na radno mjesto rukovoditelja prodajne službe ili drugo odgovarajuće radno mjesto, pa činjenica da je tuženik ukinuo radno mjesto tužitelja u 2019.g. donošenjem Pravilnika od 26.06.2019.g. nije prepreka, odnosno onemogućava tuženika da vrati tužitelja na rad jer ga tuženik može vratiti na rad na drugo odgovarajuće radno mjesto.

Sud je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja koji je uređen podneskom tužitelja koji je predan na ročištu 14.11.2018. Tuženik nije dokazao da su postojali opravdani razlozi da se tužitelju otkaže ugovor o radu. Tuženik nije dokazao da bi tužitelj manipulirao armaturnim mrežama tuženika na način da bi armaturne mreže prodavao "na crno" bez dokumentacije, a imovinsku korist zadržavao za sebe, niti je dokazao da bi krivnjom tužitelja tužitelju bio isplaćivan međugradski i gradski prijevoz u razdoblju kada je tužitelj imao na korištenje službeni automobil tuženika 24 sata dnevno.

S OBZIROM NA PROTUTUŽBENI ZAHTJEV

Protutužbom (str. 209 i 210 spisa), tuženik Tehnika d.d. zahtjeva da se sudski raskine ugovor o radu između stranaka sa danom 01.04.2018.g. navodeći da je zatvoren prodajni centar tuženika na Jankomiru u Zagrebu temeljem Odluke tuženika od 12.07.2018.g., da je ukinuto radno mjesto tužitelja kod tuženika pa da ga tuženik nema kamo vratiti na rad.

Tužitelj se protivio protutužbi navodeći da tuženik tužitelja može vratiti na rad na drugo odgovarajuće radno mjesto.

U čl. 125. st. 1. i 2. Zakona o radu/14 navodi se da ako sud utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, sud će na zahtjev radnika odrediti dan

...nika radnog odnosa i dosuditi mu naknade štete u iznosu od najmanje 3 do najviše 8 propisanih ili ...govorenih mjesečnih plaća toga radnika, ovisno o trajanju radnog odnosa, starosti, te obvezama ...državanja koje terete radnika. Odluku sud može donijeti i na zahtjev poslodavca ako postoje okolnosti koje opravdano upućuje na to da nastavak radnog odnosa uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju stranaka nije moguć.

Pretpostavka za dopuštenost sudskog raskida ugovora o radu je utvrđenje suda da otkaz poslodavca nije dopušten.

U konkretnom slučaju sud je utvrdio da otkaz poslodavca nije dopušten. Poslodavac tvrdi da okolnost da je prodajni centar u Jankomiru u kojem je radio tužitelj više ne postoji te da je ukinuto radno mjesto tužitelja predstavlja okolnosti koje ukazuju da nastavak radnog odnosa, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana nije moguć.

Ovaj sud smatra da nisu ostvareni uvjeti za sudski raskid ugovora o radu na zahtjev poslodavca jer činjenica da je ukinuto radno mjesto tužitelja kod tuženika ne onemogućava poslodavca da tužitelja vrati na rad na drugo odgovarajuće radno mjesto. Na ročištu održanom 12.03.2019.g. svjedok Ilija Katić, direktor Ekonomskog sektora potvrdio je da je tuženik ponudio tužitelju radno mjesto skladištara, a što zapravo potvrđuje da nedostatka povjerenja u tužitelja nije bilo. Tuženik ne može gubitak povjerenja kao osnovu za sudski raskid temeljit na okolnostima nedostatka povjerenja zbog prodaje armaturnih mreža i primanja naknade za prijevoz već se mora raditi o različitim okolnostima zbog kojeg nastavak radnog odnosa ne bi bio moguć. Tih drugih okolnosti po mišljenju ovog suda nema, pa je u cijelosti odbijen protutužbeni zahtjev tuženika kao neosnovan.

Iako je tužitelj postavio alternativni zahtjev za sudskim raskidom ugovora o radu sa danom donošenja prvostupanjske presude, tužitelj je naveo da takav zahtjev postavlja samo u slučaju kada bi sud razmatrao usvajanje protutužbenog zahtjeva.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl.154 st.1 ZPP-a koji kaže da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove.

U ovoj parnici uspio je tužitelj.

Tužiteljeva tužba je prihvaćena u cijelosti. Tuženikova protutužba je odbijena u cijelosti.

Tužitelja je tijekom postupka zastupao odvjetnik čiji je trošak odmjeren u skladu s odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14). Temeljem Tarifnog broja 7 st. 2 odvjetniku pripada jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak u radnom sporu radi poništenja otkaza odnosno utvrđivanja prava na rad, bez obzira na broj radnji koje je poduzeo, u visini od 200 bodova(vrijednost 1 boda je 10,00 kn) što ukupno iznosi 2.000,00 kn. Tužitelju je priznat trošak sastava zahtjeva za zaštitu prava u iznosu od 500,00 kuna. Tužitelju je priznat i trošak jednokratne nagrade po Tbr. 7. 2. važeće OT u odnosu na postupak pod poslovnim brojem Pr-2011/2019. Sveukupno je tužitelju priznat trošak ove parnice (Pr-3154/18 i na nju spojene Pr-2011/19) u iznosu od 4.500,00 kn.

Tužitelj je na dosuđeni trošak potraživao zatezne kamate na koje ima pravo temeljem odredbi čl. 67 st.3 u vezi s čl. 30 Ovršnog zakona, pa joj je zahtjev prihvaćen, a zatezne kamate teku na parnični

trošak od dana donošenja prvostupanjske presude, tj. od 28. listopada 2019.g. pa do isplate po stopi koja je određena čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15).

Tužitelj je oslobođen od plaćanja sudske pristojbe temeljem odredbi Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18).

U Zagrebu 28. listopada 2019.

Sudac:
Jelica Pandurić, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno u 4 primjerka putem ovog suda u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa ove odluke.

Dostaviti:
- pun. tužitelja-protutuženika odvj. Hrvoje Novak iz Zagreba
- tuženku - protutužitelju

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik:
Tamara Filipec

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU

Potvrđuje se da je preslika odluke
br. Pr 3154 /2018 god. od 28.10.2019
na 12 stranica vjerna izvorniku.

U Zagrebu, 27.01.2020

Ovlašteni službenik